

Titl.

Národní kronika
č. ruk. J. Knotkové

Melantrichova 5
P r a h a 1

V Praze dne 10.10.2017

V rámci Vaší akce "Sen-Sen" dovoluji si napsat několik vzpomínek, které jsem prožil v 50tých letech, na které by se nemělo zapomenout.

V 50tých letech byly u jednotlivých vojenských útvarů zřízeny prověřovací komise, které měly vyhodnotit vojenské důstojníky, jak po stránce osobní, vojenské, tělesné a hlavně politické. Přirozeně podle složení komise bylo již předem rozhodnuto, jaký bude výsledek prověrky. Prověrka byla upravená tak "aby pes od vás housku nevzal". Aby posudek vypadal objektivní, měly být uvedeny i jakési klady. Posudek byl sepsán strojem na 1 stránce, podepsán nezměněny, ale číslem prověřovací komise. Klady byly vyznačeny červenou barvou, zápornou modrou barvou. Tím nadřízený orgán, aniž by četl obsah, poznal pohledem, která barvy převládá a o jakou osobu se jedná.

Jako doplněk na události kolem Vsesokolského sletu v r.1948 v rozhlasu, který vysílal cvičení dětí na Strahově, děti volaly "ať žije Beneš". Reportér po chvíli vysílání ztlumil hlasy z cvičiště a nechal jedno dítě volat "ať žije náš prezident K.G."

V rámci vzpomínek o r.1948 bych uváděl vyprávění svého otce, co prožíval po Únoru 48. Na jaře r.1948 se konal Vsesokolský slet. Mezi lidmi se šeptalo, že se během sletu něco politicky změní. Otec mně vyprávěl, že bylo ke zvratu vše připraveno, ale chyběl k tomu generál, který by se ujal odpovědnosti.

V sedesátých letech jsem byl přítomen setkání s příslušníky dopravní policie, kde se chlubil kapitán SNB J.Č. při vzpomínce na Vsesokolský slet v r.1948, že pohotovostní kluk SNB byl rozmístěn kolem Prahy - v plné pohotovosti a přímo se těšili, jak to všechno rozestřílejí. Bylo zajímavé, že i někteří příslušníci SNB se na něho dívali s opovržením.

Po r. 1989 při dotazu na uvedenou událost na Uradu pro vyšetřování zločinů komunismu, jsem se dověděl, že celá akce měla být vyprovokována StB, od které ale nakonec bylo upoštěno protože by to ve světě vyvolalo velké pobouření.

V 50tých letech byl otec, jako důstojník zatčen v akci D4 a uvězněn ve Vojenském vězení na Hradčanech, zvaném "Domečků". Jednou mu bylo přikázáno, aby šel uklidit místnost, ale zjistil, že na stole a podlaze byly stopy po krvi - zřejmě se jednalo o způsob vyšetřování.

Tehdy bylo ještě zvykem, že vězni se mohli zúčastnit nedělní mše. Příkazání se kněz zmínil o tom, že v dnešní době nejsou vězni drženi v okovech. Zde se ozvalo řinčení řetězů, byli to vojáci, kteří se pokusili po Únoru o útěk za hranice a proto jim byly ruce a nohy svázané řetězy a u pout na nohou jim byla připěvněna velká koule. Aby mohli chodit, měli šle, na které byla koule připevněna. V kostele bylo velké hurá a od té doby se mše nekonal.

Jako velitel věznice byl nadporučík vězeňské služby J. Pergl lidově označován "suchá lípa".

Při prodlouženém víkendů jmenovaný si vzal klíče od cel s sebou, vězni byli bez jídla, vody a hygieny a umírali v agonii.

Při částečné rehabilitaci v 60. roce jsem se dověděl, že jmenovaný velitel věznice byl odsouzen a uvězněn. Proč mi ale nebylo řečeno.

Vzhledem k tomu, že uvedené události byly potvrzeny z více míst, je možno je považovat za pravdivé a neměly by být zapomenuty.

S pozdravem

Ing.M.Sperling, plk.v.v.

